

**Prasība, kas celta 2018. gada 17. janvārī – OCU/ECB****(Lieta T-15/18)**

(2018/C 083/33)

Tiesvedības valoda – spāņu

**Lietas dalībnieki**

*Prasītāja: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madride, Spānija) (pārstāvji: E. Martínez Martínez un C. López-Mélida de Ramón, advokāti)*

*Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka*

**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest ECB sniegt pieprasītos dokumentus to pilnajā vai konfidencialajā versijā;
- piespriest Eiropas Centrālajai bankai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Pamati un galvenie argumenti**

Šīs prasības priekšmets ir 2017. gada 17. novembra lēmuma ar reģistrācijas numuru LS/MD/17/428, ar kuru tika noraidīts prasītājas 2017. gada 14. septembrī iesniegtais "Atkārtotais pieteikums par piekļuvi ECB dokumentiem", atcelšana; tā vietā tiek lūgts uzdot nekavējoties izsniegt pieprasītos dokumentus attiecībā uz uzņēmuma *Banco Popular Español S.A.* noregulējuma shēmas pieņemšanu.

Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza vienu pamatu, kas ir balstīts uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktā paredzētajām pamattiesībām uz labu pārvaldību, kuras izpaužas kā piekļuve dokumentiem, lai pienācīgi īstenotu tiesības uz aizstāvību.

**Prasība, kas celta 2018. gada 17. janvārī – Activos e Inversiones Monterroso/VNV****(Lieta T-16/18)**

(2018/C 083/34)

Tiesvedības valoda – spāņu

**Lietas dalībnieki**

*Prasītāja: Activos e Inversiones Monterroso, S.L. (Pantoja, Spānija) (pārstāvis: S. Rodríguez Bajón, advokāts)*

*Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde*

**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pieņemt nolēmumu, ar kuru tiktu atcelts VNV 2017. gada 8. novembra lēmums;
- piešķirt prasītājai piekļuvi lietas materiāliem, kā prasīts prasības pieteikumā.

## Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. 2017. gada 8. novembra lēmumā VNV skaidri jauc vispārīgās tiesības pieklūt dokumentiem, uz kurām var atsaukties ikviens Eiropas Savienības pilsonis, ar konkrētākajām tiesībām iepazīties ar lietas materiāliem, kuras savukārt var izmantot tikai šo lietas materiālu procedūrā iesaistītās personas. VNV apgalvojums, ka abu tiesību gadījumā prasītāja var pieklūt vienam un tam pašam dokumentu kopumam, esot prettiesisks.

Tiesības iepazīties ar lietas materiāliem skaidri atšķiras no tiesībām pieklūt dokumentiem. Pirmās no tām ir vienas no tiesībām, kas ietilpst Eiropas Savienības Pamattiesību hartā noteiktajās “tiesībās uz labu pārvaldību”, savukārt otrās ir krietni vien vispārīgāka rakstura autonomas tiesības, kas ir saistītas ar publiskās pārskatāmības principu.

2. Šīs abu tiesību starpā esošās atšķirības dēļ šo tiesību subjektu loks un tvērums ir atšķirīgi, un tādējādi tiesības iepazīties ar lietas materiāliem var pieprasīt tikai attiecīgajā procedūrā iesaistītās personas, savukārt tiesības pieklūt dokumentiem ir atzītas ikvienam Eiropas Savienības pilsonim attiecībā uz Savienības iestāžu dokumentiem.
3. Atšķirīgais šo tiesību tvērums noteikti nozīmē, ka arī katrām šīm tiesībām piemērojamie izņēmumi ir atšķirīgi. Tādējādi viens no izņēmumiem no tiesībām pieklūt dokumentiem ir tāds, ka šī piekļuve nedrīkst aizskart iesaistīto uzņēmumu “komerciālās intereses”, savukārt tiesības iepazīties ar lietas materiāliem ir ierobežotas tādējādi, ka to izmantošana nedrīkst aizskart procedūrā iesaistīto sabiedrību “komercnoslēpumus”. Šajā ziņā ir pamatota atšķirība starp, bez šaubām, plašo jēdzienu “komerciālās intereses” un krietni vien šaurāko jēdzienu “komercnoslēpums”, kas attiecas uz kāda konkrēta uzņēmuma zināšanu kopumu, kas ir zināms ļoti konkrētam personu lokam un kura izpaušana var šim uzņēmumam kaitēt. Šajā ziņā komercnoslēpumu esamība ir jāizsver kopā ar pārējām iesaistītajām interesēm kā, piemēram, tiesībām uz aizstāvību.
4. Savukārt konfidencialitātes esamība kā vēl viens izņēmums no tiesībām iepazīties ar lietas materiāliem ir arīžan jāpamato, un tai ir virkne ierobežojumu, kas jāņem vērā. Proti, nevar automātiski atsaukties uz konfidencialitāti, lai liegtu tiesības iepazīties ar lietas materiāliem; šai piemērošanai jābūt pamatotai, taču šajā gadījumā tā tas nav.
5. Šajā gadījumā lēmuma izšķirošajam aspektam jābūt galvenokārt Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanai, un līdz ar to Regulas Nr. 806/2014 piemērošanā VNV ir jāņem vērā šīs regulas 90. panta 4. punkts, nevis 90. panta 1. punkts.

**Vispārējās tiesas 2018. gada 16. janvāra rīkojums – *fritz-kulturgüter/EUIPO – Sumol + Compal Marcas*  
 (“*fritz-wasser*”)**

**(Lieta T-862/16) <sup>(1)</sup>**

(2018/C 083/35)

Tiesvedības valoda – vācu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

<sup>(1)</sup> OV C 38, 6.2.2017.